

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS ŠIAULIŲ APYGARDOS SKYRIUS

SPRENDIMAS

2026 m. sausio 12 d. Nr. 21RE3-9 (AG3-215/23-2025)
Šiauliai

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Šiaulių apygardos skyrius (toliau – Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Giedriaus Jakubėno (posėdžio pirmininkas), Vaidos Jokubauskaitės, Danutės Kulikauskienės, Ramintos Ramanauskienės (pranešėja) ir Svetlanos Sinkevičienės, sekretoriaujant Ingridai Mačiulienei, dalyvaujant pareiškėjai Asmeniui X,

atsakovės Radviliškio rajono savivaldybės administracijos atstovams Asmeniui Y ir Asmeniui Z,

Komisijos posėdyje žodinio proceso tvarka nuotolinio ryšio priemonėmis išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjos Asmens X skundą atsakovei Radviliškio rajono savivaldybės administracijai dėl rašto panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė:

pareiškėja Asmuo X (toliau – ir pareiškėja) 2025 m. gruodžio 1 d. kreipėsi į Komisiją su skundu „Dėl Radviliškio savivaldybės neveikimo ir administratorės (duomenys neskelbtini) neteisėtų veiksmų (dvigubo PVM taikymo)“ (toliau – skundas), prašydama panaikinti Radviliškio rajono savivaldybės administracijos (toliau – atsakovė) 2025 m. lapkričio 14 d. raštą Nr. (duomenys neskelbtini) (toliau – Raštas), kuris buvo pateiktas pareiškėjai, atsakant į jos 2025 m. spalio 28 d. skundą „Dėl administratoriaus veiklos ir PVM taikymo kaupiamosioms lėšoms“ (registracijos pas atsakovę Nr. (duomenys neskelbtini) (toliau – Skundas savivaldybei), ir įpareigoti atsakovę pateikti motyvuotą atsakymą į jos skundą.

Pareiškėja skunde nurodo, kad juo skundžia atsakovės neveikimą ir nepagrįstą atsakymą į jos (pareiškėjos) Skundą savivaldybei. Atsakovė, anot pareiškėjos, nepateikė teisėto, aiškaus ir motyvuoto atsakymo, kaip reikalauja Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymas (toliau – VAI) ir kiti teisės aktai.

Dėstydamą faktinę situaciją skunde pareiškėja nurodo, kad UAB „duomenys neskelbtini“ (toliau – Administratorius) pateikė sąskaitas, kuriose dezinfekcijos paslaugoms taikomas dvigubas PVM (*pridėtinės vertės mokestis*), nors rangovo sąskaitose PVM nėra taikomas. Administratorius pripažino, kad rangovas nėra PVM mokėtojas, tačiau vis tiek skaičiuoja PVM gyventojams. Atsakovė nepateikė motyvuoto atsakymo ir nepateisino dvigubo PVM taikymo, nenurodė, ar atliko tikrinimą, kokius pažeidimus nustatė ir kokių priemonių imsis Administratoriaus atžvilgiu.

Skundu pareiškėja prašo Komisijos įpareigoti atsakovę nurodyti, kada ir kokiu būdu bus informuoti visi daugiabučio namo (duomenys neskelbtini) (toliau – daugiabutis) gyventojai apie: galimai neteisėtą PVM taikymą; savivaldybės atlikto tyrimo rezultatus; Administratoriaus veiksmų vertinimą ir pažeidimus; pritaikytas priemones Administratoriui; atliktą perskaičiavimą ir jo dydį; perskaičiavimo atlikimo terminus. Taip pat prašo nurodyti konkretų gyventojų informavimo būdą: per savitarną, pranešimus laiptinėje, elektroniniu paštu arba raštu kiekvienam savininkui.

Pareiškėja taip pat prašo Komisijos: įpareigoti atsakovę pateikti teisėtą ir motyvuotą atsakymą dėl dvigubo PVM taikymo; įvertinti, ar Administratorius turėjo teisę taikyti PVM, kai rangovas PVM

netaiko; įpareigoti atsakovę įvertinti Administratoriaus veiksmus ir nustatyti pažeidimus; įpareigoti Administratorių atlikti gyventojams pilną perskaičiavimą; pripažinti savivaldybės atsakymą neatitinkančiu VAI 10 straipsnio reikalavimų.

2025 m. gruodžio 3 d. skundo papildyme (toliau – Papildymas Nr. 1) pareiškėja nurodė, kad atsakovė neteisėtai persiuntė jos skundą Administratoriui, kadangi tai prieštarauja: Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) 4.84 straipsnio 3 daliai – savivaldybė pati vykdo administratoriaus veiklos priežiūrą; Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimui Nr. 603 – savivaldybė tikrina administratoriaus veiksmus ir sprendimus; VAI 30 straipsniui – skundas negali būti perduotas nagrinėti subjektui, kurio veiksmai skundžiami.

Pareiškėja Papildyme Nr. 1 teigia, kad atsakovė neatliko tyrimo, nepateikė tyrimo išvados, nepareikalavo dokumentų, nenustatė pažeidimo, nepaskyrė priemonių Administratoriui ir nesurašė nusižengimo protokolo. Administratorius, anot pareiškėjos, padarė finansinį pažeidimą – neteisėtai priskaičiavo PVM mokesť. Rangovas nėra PVM mokėtojas, tačiau Administratorius gyventojams pritaikė 21 % PVM. Pareiškėja pažymėjo, kad atsakovė savo atsakyme patvirtino, jog jos Skunde savivaldybei nurodyti faktai pasitvirtino ir Administratorius pripažino padaręs klaidą.

2025 m. gruodžio 3 d. skundo papildyme Nr. 2 (toliau – Papildymas Nr. 2) pareiškėja nurodė, kad 2025 m. gruodžio 1 d. savitarroje atsirado naujas 244 Eur mokestis už tariamai 2024 m. liepos 22 d. atliktą dezinfekciją bei kad šis mokestis dubliuoja jau apmokėtą 295,24 Eur dezinfekciją. Prašo Komisijos įvertinti 244 Eur mokesčio teisėtumą, įpareigoti Administratorių pateikti dokumentus dėl 2024 m. liepos 22 d. mokesčio pagrindimo, įvertinti dvigubos apskaitos požymius, įpareigoti atsakovę atlikti tyrimą dėl Administratoriaus veiksmų.

2025 m. gruodžio 4 d. skundo papildyme Nr. 3 (toliau – Papildymas Nr. 3) pareiškėja teigia, kad 2023 m. liepos 24 d. administratorė (duomenys neskelbtini) pati paskelbė paslaugos kainą 244 Eur su PVM. 2023 m. rugpjūčio 8 d. administratorė įkėlė faktinę rangovo sąskaitą 295,24 Eur su 21 % PVM. Tai reiškia, kad rangovas PVM taikė vieną kartą ir administratorė tai žinojo. Administratorė, žinodama šiuos duomenis, 2024 ir 2025 metais pakartotinai taikė PVM antrą kartą. Tai lėmė dvigubo PVM tarifo neteisėtą pritaikymą ir permokas gyventojams. Pareiškėja prašo: apskaičiuoti permokas už 2023, 2024 ir 2025 metus; nustatyti tikrą paslaugos kainą pagal faktą (2 laiptinės ir 2 rūšiai); nustatyti, kiek permokėjo kiekvienas buto savininkas; permokas grąžinti gyventojams per jų mėnesines mokesčių sąskaitas, įrašant priežastį: „Neteisėtai paskirtas mokestis pagal buto plotą už dezinfekcijos paslaugą“. Taip pat prašo pradėti (duomenys neskelbtini) veiklos patikrinimą; nustatyti pakartotinius ir sisteminius pažeidimus; svarstyti administratorės nušalinimą nuo daugiabučio (duomenys neskelbtini) administravimo.

2025 m. gruodžio 11 d. skundo papildyme Nr. 4 (toliau – Papildymas Nr. 4) pareiškėja nurodo, kad administratorė (duomenys neskelbtini) trejus metus iš eilės neteisėtai taikė 21 % PVM už 0 % PVM paslaugas, neteisingai apskaičiavo ir paskirstė dezinfekcijos išlaidas visiems butams, pateikė savitarnos sistemoje „BonoDomo“ melagingą ir klaidinančią informaciją, neteisėtai permokas grąžino į kaupiamąsias lėšas, o ne gyventojams, nepateikė savivaldybei būtinų dokumentų patikrinimui. Prašo pripažinti savivaldybės atsakymą neteisėtu, įpareigoti savivaldybę atlikti pilną administratorės (duomenys neskelbtini) veiklos patikrinimą už 2023–2025 m., įpareigoti Administratorių perskaičiuoti permokas pagal buto plotą ir grąžinti gyventojams, įpareigoti savivaldybę pateikti motyvuotą, išsamų ir teisėtą atsakymą.

2026 m. sausio 5 d. pateiktame paaiškinime pareiškėja nurodo, kad atsakovės Raštas yra formalus ir deklaratyvus, nes jame nebuvo atliktas faktinis ir finansinis patikrinimas dėl dezinfekcijos paslaugų apmokestinimo (duomenys neskelbtini) daugiabutyje 2023–2025 metų laikotarpiu, o apsiribota, anot pareiškėjos, Administratoriaus atstovės (duomenys neskelbtini) pateiktų paaiškinimų perėmimu, jų nekritiniu atkartojimu ir bendromis išvadomis. Atsakovė, anot pareiškėjos, neanalizavo dezinfekcijos paslaugų teikimo periodiškumo, atskirų 2023, 2024 ir 2025 metų sąskaitų, jose nurodytų PVM eilučių, taip pat nevertino realaus PVM taikymo mechanizmo per visą nurodytą laikotarpį. Tokiu būdu nebuvo atsakyta į esminį pareiškėjos skundo klausimą – ar dezinfekcijos paslaugai PVM buvo taikytas teisėtai, ir ar jis nebuvo taikytas pakartotinai skirtingais laikotarpiais. Teigia, kad atsakovė, nagrinėdama pareiškėjos skundą, turėjo pareigą atlikti visapusišką faktinį ir finansinį patikrinimą, apimančią visą laikotarpį nuo 2023 iki 2025 metų, tačiau šios pareigos neįvykdė.

Rašte nėra nurodyta, kokie konkretūs 2023–2025 metų dokumentai buvo vertinti, ar buvo atliktas skirtingų laikotarpių palyginimas, kokių dokumentų paneigta dvigubo PVM taikymo galimybė ir kodėl laikoma, kad finansinio pažeidimo nebuvo, nors tam nepateikta jokie patikrinimo dokumento. Tai rodo, kad Raštas neatitinka skundo nagrinėjimo iš esmės reikalavimų, yra nepagrįstas.

Pareiškėja akcentuoja, kad nors Rašte nurodyta, jog Administratorius „atsiprašė“ dėl susidariusios situacijos, tačiau šis teiginys neatitinka faktinių aplinkybių ir yra klaidinantis. Pažymi, kad administratorė (duomenys neskelbtini) asmeniškai jos neatsiprašė nei raštu, nei elektroniniu paštu, nei kitu individualiu būdu, nors būtent jos vardu buvo teikiami paaiškinimai, susiję su dezinfekcijos paslaugų organizavimu ir PVM tarifo taikymu. Abstraktus teiginys apie UAB „duomenys neskelbtini“ atsiprašymą, pareiškėjos teigimu, negali būti laikomas tinkamu vartotojo teisių atkūrimu, nes jis nėra adresuotas konkrečiam vartotojui, nėra individualizuotas ir nėra susijęs su konkrečiu pažeidimo pripažinimu ar jo padarinių pašalinimu.

Pareiškėja teigia, kad nagrinėjant jos skundą dėl galimo dvigubo PVM tarifo taikymo dezinfekcijos paslaugai nebuvo surašytas joks savivaldybės patikrinimo protokolas, apimantis (duomenys neskelbtini) daugiabutį 2023–2025 metų laikotarpį. Patikrinimo protokolo nebuvimas patvirtina, kad atsakovė neatliko jokio savarankiško faktinio ir finansinio patikrinimo, nevertino realaus PVM taikymo mechanizmo ir nesurašė jokio dokumento, kuris paneigtų dvigubo apmokestinimo galimybę. Esant tokiai situacijai, patikrinimo protokolo nebuvimas laikytinas netiesioginiu Administratoriaus nusižengimo pripažinimu, įskaitant galimą finansinį pažeidimą, o atsakovės neveikimas – pareigos vykdyti Administratoriaus veiklos kontrolę nevykdymu.

2026 m. sausio 6 d. pateiktame paaiškiniame pareiškėja nurodė, kad prašo Komisijos: „1. atmesti Radviliškio rajono savivaldybės administracijos pateiktą paaiškinimą kaip nepagrįstą ir negaliojantį, kadangi savivaldybė neatliko faktinio ir finansinio patikrinimo, nepateikė jokio patikrinimo protokolo, nepridėjo dokumentų, kuriais būtų pagrįstas ginčo aplinkybių vertinimas, ir taip pažeidė Viešojo administravimo įstatymo 10 straipsnį; 2. pripažinti, kad Radviliškio rajono savivaldybės administracijos pateiktas Priedas Nr. 1 nėra patikimas, objektyvus ir tinkamas įrodymas; 3. įpareigoti Radviliškio rajono savivaldybės administraciją pateikti visus dokumentus, susijusius su dezinfekcijos ir dezinfekcijos paslaugų organizavimu, vykdymu ir apmokėjimu daugiabučiame name (duomenys neskelbtini), už laikotarpį nuo 2023 metų iki 2026 metų sausio; 4. įpareigoti daugiabučio namo (duomenys neskelbtini) administratorę (duomenys neskelbtini), veikiančią kaip UAB „duomenys neskelbtini“ atstovę, pateikti detalų, patikrintiną ir individualizuotą neteisėtai pritaikyto PVM grąžinimo ataskaitą; 5. įpareigoti administratorę (duomenys neskelbtini) grąžinti neteisėtai pritaikytą PVM kiekvienam savininkui per 10 darbo dienų nuo Lietuvos administracinių ginčų komisijos sprendimo įsiteisėjimo dienos; 6. įpareigoti administratorę (duomenys neskelbtini) pateikti rašytinį atsiprašymą kiekvienam daugiabučio namo (duomenys neskelbtini) savininkui registruotu laišku per Lietuvos paštą; 7. pripažinti, kad buvo pažeistos daugiabučio namo (duomenys neskelbtini) gyventojų vartotojų teisės; 8. įvertinti administratorės (duomenys neskelbtini) ir Radviliškio rajono savivaldybės administracijos veiksmus bei neveikimą; 9. pažymėti, kad visi su šiuo ginču susiję dokumentai ir Komisijos sprendimas bus naudojami rengiant civilinį ieškinį teisme dėl žalos atlyginimo; 10. pažymėti, kad Komisijai priėmus pareiškėjai palankų sprendimą, informacija apie nustatytus pažeidimus ir priimtą sprendimą bus paviešinta žiniasklaidoje.“

Atsakovė Radviliškio rajono savivaldybės administracija atsiliepiame į skundą nurodė, kad su juo nesutinka ir prašo atmesti kaip nepagrįstą.

Nurodė, kad atsakovė 2025 m. spalio 29 d. gavo pareiškėjos Skundą savivaldybei, kuriame pareiškėja pateikė informaciją, kad 2024 m. liepos mėn. ir 2025 m. gegužės mėn. daugiabutyje buvo atlikti dezinfekcijos darbai. Vadovaujantis Administratoriaus pareiškėjai pateikta informacija, 2024 m. atliktų darbų vertė sudarė 295,24 Eur su 21 % PVM, o 2025 m. – 72,60 Eur su 21 % PVM, nors Administratoriaus samdyto rangovo sąskaitoje buvo nurodyta 0 % PVM. Pareiškėja teigia, kad Administratorius gyventojams nurodė privalantis taikyti 21 % PVM, nes yra PVM mokėtojas, nors rangovas PVM netaikė vadovaudamasis Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo (toliau – PVM įstatymas) 20 straipsniu. Pareiškėja savo skunde nurodė, kad toks apmokestinimas

prieštarauja PVM įstatymo 20 straipsniui, nes gyventojai negali mokėti PVM du kartus, kai paslauga apmokėta iš kaupiamųjų lėšų.

Pareiškėja skunde prašė atsakovės: atlikti faktinį patikrinimą dėl UAB „duomenys neskelbtini“ pateiktų duomenų apie dezinsekcijos darbus 2024–2025 m.; įvertinti, ar pagrįstai buvo taikytas 21 % PVM, kai rangovo sąskaitoje nurodyta 0 % PVM; patikrinti, ar administratorius pateikė visus būtinus dokumentus (sąskaitas, aktus, sutartis); pateikti rašytinę išvadą gyventojams, nurodant patikrinimo rezultatus ir nustatytus pažeidimus; apie patikrinimo rezultatus informuoti raštu el. paštu.

Administracija, vadovaudamasi Butų ir kitų patalpų savininkų bendrijų valdymo organų, jungtinės veiklos sutartimi įgaliotų asmenų ir savivaldybės vykdomosios institucijos paskirtų bendrojo naudojimo objektų administratorių veiklos, susijusios su įstatymų ir kitų teisės aktų jiems priskirtų funkcijų vykdymu, priežiūros ir kontrolės taisyklių, patvirtintų 2020 m. vasario 27 d. Radviliškio rajono savivaldybės tarybos sprendimu Nr. T-201 „Dėl butų ir kitų patalpų savininkų bendrijų valdymo organų, jungtinės veiklos sutartimi įgaliotų asmenų ir savivaldybės vykdomosios institucijos paskirtų bendrojo naudojimo objektų administratorių veiklos, susijusios su įstatymų ir kitų teisės aktų jiems priskirtų funkcijų vykdymu, priežiūros ir kontrolės taisyklių patvirtinimo“ (toliau – Taisyklės), 18 punktu, 2025 m. lapkričio 4 d. kreipėsi į administratorių dėl informacijos ir duomenų, juos pagrindžiančių dokumentų, ir paaiškinimų pateikimo. 2025 m. lapkričio 5 d. administratorius raštu Nr. (duomenys neskelbtini) kreipėsi į pareiškėją su oficialiu atsiprašymu dėl klaidingai priskaičiuoto PVM už 2024 ir 2025 metais atliktas dezinsekcijos paslaugas, tuo pačiu įsipareigodamas nedelsiant atlikti perskaičiavimus ir apie rezultatus informuoti visus daugiabučio gyventojus.

2025 m. lapkričio 27 d. administratoriaus savitarnos svetainėje „BonoDomo“, kuri prieinama visiems daugiabučio gyventojams, buvo patalpintas informacinis pranešimas „Dėl gražinto PVM gyventojams“, kuriame administratorius pateikė informaciją apie nepagrįstai priskaičiuotą PVM mokesčių už dezinsekcijos paslaugas, šio mokesčio sumas, apie tai, kad mokestis perskaičiuotas ir gražintas į kaupimo lėšų sąskaitą. Pranešime pateiktas ir administratoriaus atsiprašymas.

2025 m. lapkričio 14 d. administracija raštu Nr. (duomenys neskelbtini) „Dėl skundo“ informavo pareiškėją, kad skunde pateikti faktai pasitvirtino. Administratorius pripažino, kad PVM už 2024 m. liepos mėn. ir 2025 m. gegužės mėn. atliktus dezinsekcijos darbus buvo priskaičiuotas neteisingai, bus atliktas mokėjimų perskaičiavimas ir visų daugiabučio gyventojų permokėtos lėšos bus gražintos.

Atsakovė, vadovaudamasi Taisyklių 19 punktu, priėmė sprendimą nepradėti neplaninio administratoriaus veiklos patikrinimo, kadangi PVM taikymo klaida pripažinta, mokėjimai perskaičiuoti ir sugražinti į daugiabučio kaupiamąją sąskaitą, savitarnos svetainėje pateiktas oficialus atsiprašymas. Administratorius žodžiu įspėtas ir įpareigotas užtikrinti, jog daugiabučio bendrasavininkams taikomos rinkliavos būtų teisėtos ir teisingos.

Skundas tenkintinas.

Ginčas byloje kilo dėl atsakovės 2025 m. lapkričio 14 d. rašto Nr. (duomenys neskelbtini) „Dėl skundo“ (minėta, toliau – Raštas) teisėtumo.

Byloje nustatyta, kad pareiškėja 2025 m. spalio 29 d. pateiktu Skundu savivaldybei nurodė, kad 2024 m. liepos mėn. ir 2025 m. gegužės mėn. daugiabutyje buvo atlikti dezinsekcijos darbai ir namo Administratorius pateikė gyventojams sąskaitas su 21 proc. PVM, nors Administratoriaus samdytas rangovas PVM netaikė. Pareiškėja skundu atsakovės prašė: 1) atlikti faktinį patikrinimą dėl Administratoriaus pateiktų duomenų apie dezinsekcijos darbus 2024–2025 metais; 2) įvertinti, ar pagrįstai buvo taikytas 21 % PVM; 3) patikrinti, ar administratorius pateikė visus būtinus dokumentus (sąskaitas, aktus, sutartis); 4) pateikti rašytinę išvadą gyventojams, nurodant patikrinimo rezultatus ir nustatytus pažeidimus; 5) apie patikrinimo rezultatus informuoti raštu el. paštu (duomenys neskelbtini).

Atsakovė skundžiamu Raštu pareiškėją informavo, kad, siekdama išsiaiškinti skunde pateiktos situacijos aplinkybes, pareiškėjos Skundą savivaldybei atsakovė peradresavo Administratoriui, įpareigodama pateikti paaiškinimus, ko pasėkoje Administratoriaus 2025 m. lapkričio 5 d. raštu Nr. (duomenys neskelbtini) „Dėl gauto skundo“, kuris buvo adresuotas pareiškėjai

ir atsakovei, informavo apie klaidos pripažinimą ir būsimą mokesčių perskaičiavimą. Atsakovė pažymėjo, kad pareiškėjos Skunde savivaldybei pateikti faktai pasitvirtino, Administratorius padarytą klaidą pripažino pareiškėjos atsiprašė ir informavo, kad iki šio mėnesio (2025 m. lapkričio mėn.) pabaigos bus atliktas mokėjimų perskaičiavimas ir visų namo gyventojų permokėtos lėšos bus gražintos.

Pareiškėja, nesutikdama su atsakovės skundžiamu Raštu, Komisijai pateikė skundą dėl atsakovės neveikimo.

Ginčui aktualus teisinis reglamentavimas įtvirtintas VAI, CK, Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatyme (toliau – VSI), Lietuvos Respublikos daugiabučių namų savininkų bendrijų įstatymas (toliau – DNSBĮ), Lietuvos Respublikos daugiabučių gyvenamųjų namų ir kitos paskirties pastatų savininkų bendrijų įstatymas (toliau – Bendrijų įstatymas), Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2001 m. gegužės 23 d. nutarimu Nr. 603 patvirtinti Daugiabučio namo bendrojo naudojimo objektų administravimo nuostatai (toliau – Nuostatai), Butų ir kitų patalpų savininkų bendrijų valdymo organų, jungtinės veiklos sutartimi įgaliotų asmenų ir savivaldybės vykdomosios institucijos paskirtų bendrojo naudojimo objektų administratorių veiklos, susijusios su įstatymų ir kitų teisės aktų jiems priskirtų funkcijų vykdymu, priežiūros ir kontrolės pavyzdinėse taisyklėse, patvirtintose Lietuvos Respublikos aplinkos ministro įsakymu 2014 m. liepos 24 d. Nr. D1-612 (2019 m. birželio 11 d. įsakymo Nr. D1-358 redakcija) (toliau – Taisyklės).

DNSBĮ 10 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad daugiabučio namo savininkai (bendrasavininkiai) valdyti ir prižiūrėti namo bendrojo naudojimo objektus gali ir neįsteigę bendrijos, tačiau šiuo atveju jie privalo sudaryti jungtinės veiklos sutartį. Jungtinės veiklos sutartis sudaroma vadovaujantis Lietuvos Respublikos civiliniu kodeksu. Jeigu bendrija neįsteigta arba jau likviduota, kol daugiabučio namo patalpų savininkai (bendrasavininkiai) nėra sudarę jungtinės veiklos sutarties, nurodytos šio straipsnio 1 dalyje, namo bendrojo naudojimo objektų priežiūrai skiriamas administratorius (DNSBĮ 10 straipsnio 2 dalis). Administratorius veikia pagal savivaldybės mero (valdybos) patvirtintus daugiabučių namų patalpų savininkų (bendrasavininkų) bendrosios nuosavybės administravimo nuostatus. Pavyzdinius šio administravimo nuostatus tvirtina Vyriausybė arba jos įgaliota institucija (DNSBĮ 10 straipsnio 4 dalis).

Pagal Nuostatų 3 punktą, pagrindinis administratoriaus uždavinys – administruoti namo bendrojo naudojimo objektus – užtikrinti jų priežiūrą pagal teisės aktų nustatytus privalomuosius statinių naudojimo ir priežiūros reikalavimus (toliau – privalomieji reikalavimai), įgyvendinti namo butų ir kitų patalpų savininkų (toliau – patalpų savininkai) su bendrąja nuosavybe susijusius sprendimus ir pavedimus, priimtus CK 4.85 straipsnyje nustatyta tvarka, jiems atstovaujant.

Pagrindinis administratoriaus uždavinys – administruoti namo bendrojo naudojimo objektus – užtikrinti jų priežiūrą pagal teisės aktų nustatytus privalomuosius statinių naudojimo ir priežiūros reikalavimus (toliau – privalomieji reikalavimai), įgyvendinti namo butų ir kitų patalpų savininkų (toliau – patalpų savininkai) su bendrąja nuosavybe susijusius sprendimus ir pavedimus, priimtus CK 4.85 straipsnyje nustatyta tvarka, jiems atstovaujant.

Nuostatų 4.5 papunktyje nustatyta, kad vykdydamas pagrindinį uždavinį, administratorius perka namo techninės priežiūros, kitas su administruojamu namu susijusias paslaugas, prekes, namo bendrojo naudojimo objektų atnaujinimo darbus.

CK 4.83 straipsnio („Butų ir kitų patalpų savininkų teisės ir pareigos naudojantis bendrąja daline nuosavybe“) 3 dalyje nustatyta, kad butų ir kitų patalpų savininkų bendrijų valdymo organų, jungtinės veiklos sutartimi įgaliotų asmenų ir šio kodekso 4.84 straipsnyje nustatyta tvarka paskirtų bendrojo naudojimo objektų administratorių veiklos, susijusios su įstatymų ir kitų teisės aktų jiems priskirtų funkcijų vykdymu, priežiūrą ir kontrolę atlieka savivaldybės.

VSI 6 straipsnio („Savarankiškosios savivaldybių funkcijos“) 42 punkte nustatyta, kad viena iš savarankiškųjų (Konstitucijos ir įstatymų nustatytų (priskirtų)) savivaldybių funkcijų yra butų ir kitų patalpų savininkų bendrijų valdymo organų, jungtinės veiklos sutartimi įgaliotų asmenų ir savivaldybės vykdomosios institucijos paskirtų bendrojo naudojimo objektų administratorių veiklos, susijusios su įstatymų ir kitų teisės aktų jiems priskirtų funkcijų vykdymu, priežiūra ir kontrolė pagal Vyriausybės įgaliotos institucijos patvirtintas pavyzdines taisykles.

Taisyklių 1 punkte nurodyta, kad šios taisyklės nustato savivaldybės administracijos pagal CK 4.83 straipsnio 3 dalį vykdomos daugiabučių namų butų ir kitų patalpų savininkų (toliau – Patalpų savininkai) bendrijų valdymo organų, jungtinės veiklos sutartimi įgaliotų asmenų, CK 4.84 straipsnyje nustatyta tvarka paskirtų administratorių (toliau – valdytojai), veiklos, susijusios su įstatymų ir kitų teisės aktų jiems priskirtų funkcijų vykdymu, priežiūros ir kontrolės tvarką.

Taisyklių III skyriuje reglamentuojama neplaninio valdytojo veiklos patikrinimo tvarka.

Vadovaujantis Taisyklių 15 punktu, neplaninio valdytojo veiklos patikrinimo (toliau – neplaninis patikrinimas) tikslas – įvertinti faktus ar aplinkybes, dėl kurių buvo inicijuotas neplaninis patikrinimas, ir užkirsti kelią naujiems teisės aktų nuostatų pažeidimams atsirasti.

Pagal Taisyklių 16 punktą, neplaninis patikrinimas gali būti atliekamas savivaldybės administracijai gavus patalpų savininko skundą ar kilus pagrįstų įtarimų dėl valdytojo veiksmų ar neveikimo, kurie gali prieštarauti teisės aktų, reguliuojančių jo veiklą, nuostatoms, taip pat siekiant patikrinti, ar buvo pašalinti ankstesnio valdytojo veiklos patikrinimo metu nustatyti trūkumai. Neplaninis patikrinimas pradamas savivaldybės administracijos motyvuotu sprendimu.

Taisyklių 17 punkte nustatyta, kad savivaldybės administracija, gavusi patalpų savininko skundą, jį įvertina ir per 20 darbo dienų nuo jo gavimo priima sprendimą pradėti neplaninį patikrinimą ar jo nepradėti ir apie priimtą sprendimą raštu informuoja skundą pateikusį asmenį. Kai priimtas sprendimas pradėti neplaninį patikrinimą, savivaldybės administracijos rašte turi būti nurodyta valdytojo neplaninio patikrinimo pagrindas ir patikrinimo apimtis, neplaninį patikrinimą atliekantis kontrolierius, sprendimo pradėti neplaninį patikrinimą apskundimo tvarka, terminas, kuris negali būti trumpesnis kaip 5 darbo dienos ir ilgesnis kaip 10 darbo dienų, valdytojui pateikti informaciją ir duomenis, juos pagrindžiančius dokumentus ir paaiškinimus dėl nagrinėjamų veiksmų ar neveikimo ir prašomų dokumentų, kuriuos valdytojas turi pateikti kontrolieriui, sąrašas.

Taisyklių 18 punkte nustatyta, kad savivaldybės administracija, vertindama skundą, turi teisę raštu kreiptis į valdytoją dėl informacijos ir duomenų, juos pagrindžiančių dokumentų ir paaiškinimų pateikimo. Informacijos, duomenų ir juos pagrindžiančių dokumentų ir paaiškinimų pateikimo terminas negali būti trumpesnis kaip 5 darbo dienos ir ilgesnis kaip 10 darbo dienų nuo tokio prašymo valdytojui įteikimo dienos.

Vadovaujantis Taisyklių 19 punktu, savivaldybės administracija gali priimti sprendimą nepradėti neplaninio patikrinimo, jei pagal skunde nurodytas aplinkybes ir turimą informaciją ir duomenis yra aišku, kad galimas teisės aktų reikalavimų nesilaikymas ir (arba) netinkamas pareigų vykdymas yra mažareikšmis, t. y., remiantis teisingumo ir protingumo principais, pažeidimas vertintinas kaip formalus ir (ar) nereikšmingas, nėra kartotinis ir neturėjo reikšmingos įtakos patalpų savininkų teisėms ir teisėtiems interesams. Neplaninis patikrinimas nepradedamas, jeigu skunde nurodytos aplinkybės nėra susijusios su bendrojo naudojimo objektų valdytojo veiklos priežiūra ir kontrole.

Pasisakydama dėl ginčo nagrinėjimo ribų, visų pirma, Komisija pažymi, kad teisė ir pareiga suformuluoti skundo, pagal kurį iškeltą bylą išnagrinėjusi administracinių ginčų komisija priima vieną iš Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo (toliau – ir IAGNTĮ) 20 straipsnyje numatytų sprendimų, pagrindą ir dalyką, pagal kuriuos apibrėžiamos bylos nagrinėjimo ribos, tenka pareiškėjui.

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – LVAT) savo praktikoje yra konstatavęs, jog administraciniame teisme nagrinėjamos bylos dėl individualaus administracinio akto teisėtumo ribas apibrėžia ne tik pareiškėjo suformuluotas skundo dalykas, bet pirmiausiai procesas, kuris vyko viešojo administravimo institucijoje, kurios sprendimas, veiksmai ar neveikimas yra skundžiami administraciniam teismui, t. y. administraciniame teisme nagrinėjamos bylos ribas apibrėžia suinteresuoto asmens kreipimasis dėl tam tikro sprendimo priėmimo ir viešojo administravimo subjekto priimtas sprendimas ar atlikti veiksmai. Administracinis teismas sprendžia dėl administracinių sprendimų ar veiksmų teisėtumo atsižvelgdamas į tai, koks prašymas buvo paduotas institucijai ir kokį sprendimą turėjo teisę priimti institucija nagrinėdama jai paduotą prašymą, ar priimtas sprendimas atitinka aukštesnės galios teisės aktus, ar šis sprendimas priimtas surinkus pakankamai faktinių duomenų, ar nagrinėjant klausimą nebuvo pažeistos procedūrinės taisyklės, o kartu ir besikreipiančio asmens teisės. Administracinis teismas (*atitinkamai ir Komisija*)

neturi kompetencijos išspręsti klausimą, kuris nebuvo išnagrinėtas institucijoje, arba priimti administracinį sprendimą, nes byloje yra tikrinamas tik viešojo administravimo subjekto sprendimo, veiksmų ar neveikimo teisėtumas, t. y. vykdoma viešojo administravimo subjekto kontrolė (Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo (toliau – ir ABTĮ) 3 straipsnis) (LVAT 2018-10-15 nutartis administracinėje byloje Nr. eA-704-602/2018).

Taigi, Komisija šioje byloje nagrinės atsakovės veiksmų ir skundžiamo Rašto teisėtumą, išsamumą konkrečiai pareiškėjos Skunde savivaldybei pateiktų reikalavimų atžvilgiu.

Kaip minėta aukščiau, Skundu savivaldybei pareiškėja atsakovei skundėsi dėl būtent Administratoriaus už 2024 ir 2025 metais daugiabutyje atliktus dezinsekcijos darbus išrašytų sąskaitų teisingumo ir teisėtumo, sąskaitose nurodant sumas su PVM, nors Administratoriaus samdytas rangovas PVM netaikė.

Iš aukščiau išdėstyto teisinio reglamentavimo matyti, kad būtent atsakovės kompetencijai priklauso Administratoriaus veiklos, susijusios su įstatymų ir kitų teisės aktų jiems priskirtų funkcijų vykdymu, priežiūra ir kontrole, atitinkamai ir vienos iš Administratoriui priskirtų funkcijų – išsamios informacijos pateikimo butų ir kitų patalpų (pastatų) savininkams jų prašymu apie bendrijos organų sprendimus, bendrijos turtą, kaupiamąsias lėšas, įmokas ir kitus privalomus mokėjimus, susijusius su bendrijos veikla – tinkamo atlikimo priežiūra ir kontrolė.

Iš pareiškėjos Skundo savivaldybei turinio matyti, kad ji iš esmės skundėsi jos, kaip daugiabučio gyvenamojo namo buto savininkės, teisės, numatytos Bendrijų įstatymo 21 straipsnio („Butų ir kitų patalpų (pastatų) savininkų teisės ir pareigos, susijusios su bendrosios dalinės nuosavybės teisės objektų valdymu, naudojimu, priežiūra ir atnaujinimu“) 4 dalies 4 punkte (<...> butų ir kitų patalpų (pastatų) savininkai turi teisę gauti informaciją apie nustatytas įmokas bendrosios dalinės nuosavybės teisės objektams išlaikyti ir išsaugoti (remontuoti), kaupiamąsias lėšas pastatui (pastatams) atnaujinti, taip pat apie kitas su pastato (pastatų) priežiūra ir naudojimu susijusias įmokas) pažeidimu ir prašė ją apginti, atliekant patikrinimą dėl Administratoriaus pateiktų duomenų apie dezinsekcijos darbus 2024–2025 metais ir išsiaiškinant dėl PVM taikymo už 2024 ir 2025 metais daugiabutyje atliktus dezinsekcijos darbus teisėtumo.

Atsakovė pagal vykdomų funkcijų apimtį bei paskirtį, veiklos pobūdį, turimus įgaliojimus priskirtina viešojo administravimo subjektams, todėl savo veikloje privalo vadovautis ir VAĮ nuostatomis. Vadovaujantis VAĮ 3 straipsnio 5 dalyje įtvirtintu išsamumo principu, viešojo administravimo subjektas į prašymą ar skundą turi atsakyti aiškiai ir argumentuotai, nurodydamas visas prašymo ar skundo nagrinėjimui įtakos turėjusias aplinkybes ir konkrečias teisės aktų nuostatas, kuriomis rėmėsi vertindamas prašymo ar skundo turinį.

VAĮ 10 straipsnio 5 dalies 5 – 6 punktuose nustatyta, kad administraciniame sprendime turi būti nurodytas administracinio sprendimo teisinis ir faktinis pagrindas ar kitos administraciniam sprendimui įtakos turėjusios aplinkybės; administracinio sprendimo motyvai. Paminėtos VAĮ nuostatos reiškia, jog individualus administracinis aktas turi būti pagrįstas objektyviais duomenimis (faktais) ir teisės aktų normomis, o taikomos poveikio priemonės turi būti motyvuotos. VAĮ įtvirtinta individualaus administracinio akto turiniui keliamų reikalavimų taisyklė yra bendroji taisyklė, kurios paprastai turi laikytis visi viešojo administravimo subjektai, priimdami individualius administracinius aktus pagal savo kompetenciją (LVAT 2021 m. gruodžio 15 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-3014-968/2021).

Viešojo administravimo sistemai priklausančių kompetentingų institucijų sprendimai turi būti aiškūs, tikslūs, nedviprasmiški, leidžiantys suinteresuotam subjektui suvokti, kokios priežastys lėmė vienokį ar kitokį valdžios institucijos sprendimą. Sprendimo priėmimo faktinis pagrindas ir individuali argumentacija turi būti žinomi ne tik viešojo administravimo subjektui, priimančiam sprendimą, bet ir asmeniui, kurio atžvilgiu jis priimamas. Individualus administracinis aktas turi būti toks, kad iš jo būtų galima suprasti visuomeninių santykių esmę, subjektus, dalyvaujančius šiuose santykiuose, būtų aiškus tų visuomeninių santykių teisinis kvalifikavimas. Visiškai nesilaikant minėtų nuostatų ar laikantis tik iš dalies, paprastai kyla pagrįsta abejonė dėl tokio administracinio akto teisėtumo bei pagrįstumo, įgalinanti teisimą, nagrinėjantį tokią bylą, skundžiamą viešojo administravimo subjekto individualų administracinį aktą panaikinti (LVAT 2012 m. kovo 22 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A502-212/2012). Ši teisės norma siejama su teisėtumo principu,

pagal kuri reikalaujama, kad viešojo administravimo subjektai savo veikla nepažeistų teisės aktų, kad jų sprendimai būtų pagrįsti, o sprendimų turinys atitiktų teisės normų reikalavimus (LVAT 2022 m. rugpjūčio 31 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-367-502/2022).

Atsižvelgdama į nurodytą teisinį reglamentavimą, Komisija sprendžia, kad atsakovė, gavusi pareiškėjos, t. y. daugiabučio gyvenamojo namo buto savininkės, skundą dėl Administratoriui pavestų funkcijų galimo netinkamo atlikimo, turėjo pareigą pareiškėjos Skundą savivaldybei įvertinti ir per 20 darbo dienų nuo jo gavimo priimti sprendimą pradėti ar nepradėti neplaninį patikrinimą ir apie priimtą sprendimą raštu informuoti pareiškėją, tačiau byloje esančių dokumentų nėra aišku, kokią procedūrą šiuo atveju atliko atsakovė.

Atsakovė, kaip viešojo administravimo subjektas, yra saistoma gero administravimo principo imperatyvų. Šis principas įtvirtintas svarbiausiuose nacionalinio lygmens (Lietuvos Respublikos Konstitucijos straipsnio 5 straipsnio 3 dalies nuostata, kad visos valdžios įstaigos tarnauja žmonėms) bei tarptautiniuose dokumentuose (Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnis ir kt.). Iš gero administravimo principo išplaukia, kad valstybės institucijos, priimdamos administracinius sprendimus, privalo dirbti rūpestingai ir veikti taip, kad administracinėje procedūroje būtų laikomasi visų teisės aktų nuostatų. Pagal gero administravimo principą valstybės institucijos turi vykdyti procedūrą nešališkai ir objektyviai (pvz., LVAT 2008 m. birželio 12 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A756-700/2008, 2009 m. balandžio 2 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A756-422/2009; 2010 m. spalio 4 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A502-1037/2010; 2015 m. liepos 9 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eA-1245-662/2015; ir kt.).

LVAT savo praktikoje yra konstatavęs, kad tinkamas motyvavimas apima ne tik tinkamą teisinio pagrindo nurodymą ir taikymą, bet ir reikalavimą priimtame teisės akte nurodyti pagrindinius faktus. Kaip ne kartą akcentavo LVAT, esminė individualaus administracinio akto pagrįstumo sąlyga – turi būti nustatytos ne pavienės faktinės aplinkybės, o juridinių faktų visetas, būtinas ir pakankamas teisės normai taikyti (žr., pvz., 2015 m. vasario 18 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A-398-442/2015, 2025 m. spalio 15 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A-2568-662/2025). Pareigos nustatyti juridinių faktų visetą, būtiną ir pakankamą teisės normai taikyti, nesilaikymas nedera nei su gero administravimo principo, nei su VAI 10 straipsnio imperatyvais.

Visais minėtais atvejais viešojo administravimo subjekto priimtas sprendimas turi būti motyvuotas, pagrįstas objektyviais duomenimis (faktais) ir teisės aktų normomis bei atitikti Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAI) 10 straipsnio („Individualaus administracinio akto bendrieji reikalavimai ir pranešimas apie individualaus administracinio akto priėmimą“) nuostatų reikalavimus.

Iš skundžiamo Rašto turinio matyti, kad atsakovė, reaguodama į pareiškėjos Skundą savivaldybei, pasinaudojo Taisyklių 18 punkte įtvirtinta savivaldybės administracijos teise raštu kreiptis į valdytoją dėl informacijos ir duomenų, juos pagrindžiančių dokumentų ir paaiškinimų pateikimo – persiuntė Administratoriui pareiškėjos Skundą savivaldybei ir įpareigojo pateikti paaiškinimus.

Bylos duomenimis nustatyta, kad atsakovė skundžiamame Rašte informavo pareiškėją, jog Administratoriaus 2025 m. lapkričio 5 d. raštu Nr. RB-IR-25-004357 „Dėl gauto skundo“, adresuotą tiek pareiškėjai, tiek atsakovei, pripažino padarytą klaidą, atsiprašė ir informavo, kad iki 2025 m. lapkričio mėn. pabaigos bus atliktas mokėjimų perskaičiavimas ir visų namo gyventojų permokėtos lėšos bus grąžintos.

Atsiliepime atsakovė nurodė ir Komisijos posėdžio metu atsakovės atstovai tvirtino, kad, vadovaudamasi Taisyklių 19 punktu, atsakovė priėmė sprendimą nepradėti neplaninio Administratoriaus veiklos patikrinimo, kadangi PVM taikymo klaida pripažinta, mokėjimai perskaičiuoti ir sugrąžinti į daugiabučio kaupiamąją sąskaitą, savitarnos svetainėje pateiktas oficialus atsiprašymas. Vis dėlto, Komisijos vertinimu, skundžiamame Rašte nėra aiškiai išreikštos atsakovės valios nepradėti neplaninio Administratoriaus veiklos patikrinimo ir tokio sprendimo motyvų, pagrindimo, remiantis nustatytomis faktinėmis aplinkybėmis. Raštu tik perteikta Administratoriaus rašte nurodyta informacija. Šiuo atveju papildomos argumentacijos savo sprendimui nepradėti neplaninio patikrinimo nurodymas atsakovės atsiliepime ir Komisijos posėdžio metu negali būti laikomas tinkamu Rašto motyvavimu.

LVAT 2016 m. balandžio 5 d. sprendime administracinėje byloje Nr. eA-2804-146/2016 yra išaiškines, kad individualaus administracinio akto motyvai pagal įstatymą (VAĮ) turi būti nurodyti priimtame administraciniame akte. Kilus ginčui teisme, skundžiamo akto priėmimo motyvų nurodymas teismo proceso metu (jei jie nebuvo nurodyti, ar papildymas naujais motyvais) negali būti vertinamas ir neturi įtakos nemotyvuoto sprendimo teisėtumui. LVAT nuosekli praktika taip pat nurodo, kad ginčijamo individualaus administracinio sprendimo priėmimo motyvų nurodymas teismo proceso metu neturi būti vertinamas ir nedaro įtakos nemotyvuoto viešojo administravimo subjekto priimto sprendimo teisėtumui (LVAT 2013 m. birželio 13 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. A502-940/2013; 2015 m. kovo 31 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-1536-662/2015). Priešingai vertinant būtų pažeistos pareiškėjo teisės į gynybą (LVAT 2011 m. lapkričio 2 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. A261-2692/2011). Vertinant individualaus administracinio akto atitikimą motyvuotumo imperatyvui, tam tikrais atvejais administracinis aktas gali būti pripažįstamas visiškai nemotyvuotu. Visiškas motyvų nebuvimas pats savaime yra pagrindas panaikinti administracinį aktą, neanalizuojant kitų su tuo susijusių aplinkybių (pvz., motyvų, kuriais viešojo administravimo subjektas grindžia administracinį aktą, kai kyla ginčas teisme) (LVAT 2007 m. lapkričio 5 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A5-990/2007; 2014 m. rugsėjo 23 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A858-47/2014; 2015 m. kovo 26 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. A-1069-502/2015).

Taigi, įvertinusi skundžiamo Rašto atitiktį aukščiau aptartų teisės normų reikalavimams formos ir turinio aspektu, Komisija sprendžia, kad aukščiau nustatyti skundžiamo Rašto trūkumai yra esminiai, iš Rašto neaišku, kokius veiksmus be nurodymo Administratoriui pateikti paaiškinimą atsakovė atliko pagal pareiškėjos Skundą savivaldybei, kokį sprendimą priėmė, dėl to laikytina, kad atsakovė neveikė kaip privalėjo veikti pagal teisės aktų reikalavimus.

Komisija konstatuoja, kad atsakovė neatliko administracinės procedūros, kurią privalėjo atlikti vadovaudamasi aukščiau šiame sprendime išdėstytomis teisės aktų normomis. Atsakovė neįgyvendino jai, kaip viešojo administravimo subjekto, nustatytos pareigos priimti individualų administracinį aktą, kuris būtų pagrįstas objektyviais duomenimis (faktais) ir teisės normomis.

Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija sprendžia, kad atsakovės Raštas, kuriame nėra nurodyta administracinio sprendimo teisinio ir faktinio pagrindo, kitų administraciniam sprendimui įtakos turėjusių aplinkybių, administracinio sprendimo motyvų (VAĮ 10 straipsnio 5 dalies 5, 6 punktai), negali būti laikomas teisėtu, todėl naikintinas, o atsakovė įpareigotina iš naujo išnagrinėti pareiškėjos Skundą savivaldybei, pateikiant išsamų, teisės aktų reikalavimus atitinkantį atsakymą/sprendimą.

Komisija paaiškina, kad, kaip jau buvo nurodyta šiame sprendime, gavus skundą dėl Administratoriaus pareigų netinkamo vykdymo atsakovei teisės aktai numato dvi veikimo alternatyvas – pradėti neplaninį patikrinimą arba priimti sprendimą tokio patikrinimo nepradėti. Komisija pažymi, kad namo administratoriaus priežiūros ir kontrolės funkcija yra priskirta atsakovei. Komisija neatlieka viešojo administravimo funkcijų ir nepriima sprendimų, kurie priskirti viešojo administravimo subjektui. Šiuo atveju panaikinus Raštą, atsakovė turi priimti naują administracinį sprendimą pagal savo kompetenciją, pateikdama aiškius motyvus, atitinkančius teisinį ginčo reguliavimą, t. y. iš naujo išnagrinėti pareiškėjos Skundą savivaldybei.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 3 punktu, 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

pareiškėjos Asmens X skundą tenkinti.

Įpareigoti Radviliškio rajono savivaldybės administraciją teisės aktų nustatyta tvarka per 10 darbo dienų nuo šio sprendimo įsiteisėjimo dienos iš naujo išnagrinėti pareiškėjos Asmens X 2025 m. spalio 28 d. skundą „Dėl administratoriaus veiklos ir PVM taikymo kaupiamosioms lėšoms“ ir priimti teisės aktų reikalavimus atitinkantį sprendimą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo bylos šalys gali apskųsti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkas

Giedrius Jakubėnas

Komisijos narės

Vaida Jokubauskaitė

Danutė Kulikauskienė

Raminta Ramanauskienė

Svetlana Sinkevičienė